

Ђавоља је ваша црнина, мучене сатрапе!

Плаћена је ваша жалост!

Купљене су ваше душе!

Ваше су очи бездани мржње, страшне понорнице, змијарници...

Ничега у вашим погледима! Вртаче и вирови.

Усахле и пресахле јаме.

Пуста корита река суза што сте исплакале у мржњу рода свог.

Ђавоља је ваша црнина- црни барјаци у славу погани којој служите, крајпуташи зла, „плаштанице“ звери чије су стопе ваши трагови...

Није ваша црнина жаловна већ јадовна!

Јадом поштапате ту кост сраслу с кожом у обличје људи, али с људским ви немате ништа!

Презрели сте човека у себи, презрели распеће, благослов крста заменили клетом тескобом да себе носите на себи ко казну, непокајни грех, богазу којом лутате, саплићете се, падате, пузите, грабите пружене руке не желећи спаса већ да их повучете за собом у међуречје крви рода свог...

Чујете ли стршне крике преклане српске деце?!

Чујете ли како дозивају мислећи да су Жене у црном- мајке у црнини?!

Чујете ли мајку, Српкињу, где дозива силовну кћер?!

Силовану, преклану па наново силовану!

Колико кошта да не чујете?!

Колика сребрњака да поганим стопама прегазите гробове, погасите воштнице, поведете ђавоље коло у шуми крстова, нагоните чопоре курјка да се напоје на коритима врисака, суза, крви, вапаја, молитви рода вашег који није род ваш?!

Презирем вас!

Искрено и без икаквог срама- презирем вас!

Презирем себе што уопште нешто осећам према вама, јер ништа сте до црни барјаци потопљене лађе својега палог господара!

Бродите дном, муљем, блатом, плимом зла и осеком душа...

Презирем вас јер ваша црнина није жаловна већ свадбена, бедне невесте крвника рода свог који вам није род...

Жене у црном- мучене удовице душа, очију безданица, суза исплаканих за зверима на гробу рода свог...

(Два у један)